

strationen ikke upaaklagelig, men der kan i det højeste kun blive Tale om indirekte Skydning fra det ærede Medlems Side i dette Tilfælde, og ved indirekte Skydning opnaar man som bekendt ikke særlig mange Træffere. Jeg vil gerne fremdrage det, som blev omtalt i Gaar, og som ogsaa af Hr. Pitzner er fremdraget, nemlig Talen om, at det, der nu gaar gennem Kasserne, udelukkende er Statens Midler. Det er saa galt som vel tænkeligt. Der er en Række af Kasser, vistnok over 20 i dette Øjeblik, som har opbrugt deres egne Midler, Reservefonds og det hele, fordi Arbejdsløsheden har været saa stor, som Tilfældet er, og det er sket netop i den Periode, vi beskæftiger os med. De har altsaa, samtidig med at de brugte Statens Tilskud og forvaltede dette, opbrugt deres egne Midler. I de øvrige Kasser, de, der hører hjemme i Industrier og i Fag, hvor Krisen ikke har været saa akut som i de andre, virkes der mere eller mindre endnu paa normal Maade, saaledes at man administrerer dels Kassens egne Midler og dels Statens Tilskud. Endvidere er det jo saaledes, at alle Medlemmer fremdeles betaler Kontingent, arbejdsløse og arbejdende, og den Opfordring til at være kritisk overfor Anvendelsen af Midlerne, som ligger i hele Organisation, den virker ganske sikkert ogsaa under de nuværende Forhold.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Sigurd Berg) gentager sine Udtalelser om Jageriet og om, at dette Jageri skal man bort fra. Jeg er bange for, at det ærede Medlem her som Kritik mod Ministeriet — saaledes maa jeg forstaa det — anvender noget, som i Virkeligheden bunder i de herskende Forhold, der er stærkere end Ministerier og alle os andre tilsammen. Denne Arbejdsløshed, saavel som meget andet af, hvad Krigssituationen har ført over os, er jo kommet paa en saadan Maade, at man ikke kunde være forberedt og ikke kunde forberede sig paa den paa lignende Vis, som man i almindelig Lovgivningsvirksomhed i normale Tider kan gøre. Jeg skulde mene, at er der begaaet nogen Fejl med Hensyn til den Plan, man i sin Tid har lagt, og hvis Fortsættelse vi nu skal tage fat paa i denne Sommersamling, saa er det en Fejl, som alle maa dele lige, ogsaa den gamle Rigsdag, som vedtog Loven og vedtog den Tidsfrist, der blev fastsat, og lagde det til Rette paa denne Maade, og som vi nu her maa tage Arven op efter. Det kunde jo enhver forudse, at naar man

vedtog en Lov, hvis Udløbstid blev sat til midt i Sommeren, vilde det blive nødvendigt, hvis Arbejdsløsheden fortsattes paa samme Maade, i denne Sommersamling at vedtage en Forlængelse og udskyde den videre og mere indgaaende Behandling af Spørgsmaalet til Efteraaret, naar den ordinære Samling begynder.

Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Sigurd Berg) vil vedblivende have et nyt Organ til Sagens Forberedelse, men jeg maa bekende, at efter at jeg nu har hørt det ærede Medlem to Gange, er jeg endnu ganske i Vilderede med, hvad det i Virkeligheden er, det ærede Medlem tænker paa. Det ærede Medlem bekræftede i sine Udtalelser i Dag selv det, som jeg i min Tale forleden udtalte, at man i Nævnet og Tilsynsraadet har al mulig Sagkundskab og alle mulige herhen hørende Interesser repræsenteret, at her er repræsenteret baade Samfundet og Lovgivningsmagten og Arbejdsgiverne og Arbejderne igennem deres anerkendte Organisationer, og det ærede Medlem fortsatte med at sige, at til særlige Rigsdagskommissioner havde han slet ingen Tillid. Jeg maa bekende, jeg ved endnu ikke, hvad det er, det ærede Medlem ønsker, og hvilket Organ han tænker paa, men det er jo muligt, at der kan komme en nærmere Forklaring derpaa i det Udvalgsarbejde, som nu stunder til.

Jeg maa nedlægge en Indsigelse imod den Fortolkning af Udtalelser af mig forleden Dag, det ærede Medlem fremkom med, idet jeg skulde have sagt, at hvis der blev Tale om noget nyt, saa skulde nok Nævnets og Tilsynsraadets Arbejdsgiverrepræsentanter have rørt paa sig. Det har jeg ikke sagt, og derfor er Henvisningen til Lovforslagets Bemærkninger ikke noget, der kan ramme mig i denne Forbindelse. Det, jeg har sagt, er dette, at hvis der virkelig for Alvor var noget galt paa Færde, noget betydende galt paa Færde, saaledes som offentlig Kritik og Pressekritik har villet hævde, saa vilde sikkert Arbejdsgivernes Repræsentanter i disse Organer have rørt paa sig og ikke siddet ledige og set til, medens dette gale foregik.

Jeg vil gerne endnu lige berøre et Punkt, som ogsaa har været fremme i denne Diskussion, en Paastand, som antager forskellige Former fra Tid til anden, men som gaar ud paa, at arbejdsløse paa Grund af den Understøttelse, de som arbejdsløse kan opnaa, skulde være uvil-